

ΑΓΓΕΛΟ - ΔΙΟΝΥΣΗ ΔΕΜΠΟΝΟΥ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΚΑΙ ΑΠΟΙΚΙΑ

—= ΤΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΝΩΣΗ =—
(ΜΕΡΟΣ Α')

φωτοτυπική ανατύπωση από το περιοδικό

« Η ΚΕΦΑΛΟΝΙΤΙΚΗ ΠΡΟΟΔΟΣ »

τεύχ. 65/66 Μαΐος - Ιουνιος 1977

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΑΡΓΟΣΤΟΛΙ
1977

ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΚΑΙ ΑΠΟΙΚΙΑ

—= ΤΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΝΩΣΗ —=

(ΜΕΡΟΣ Α')

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΝΕΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

A1.Σ2.Φ13.0034

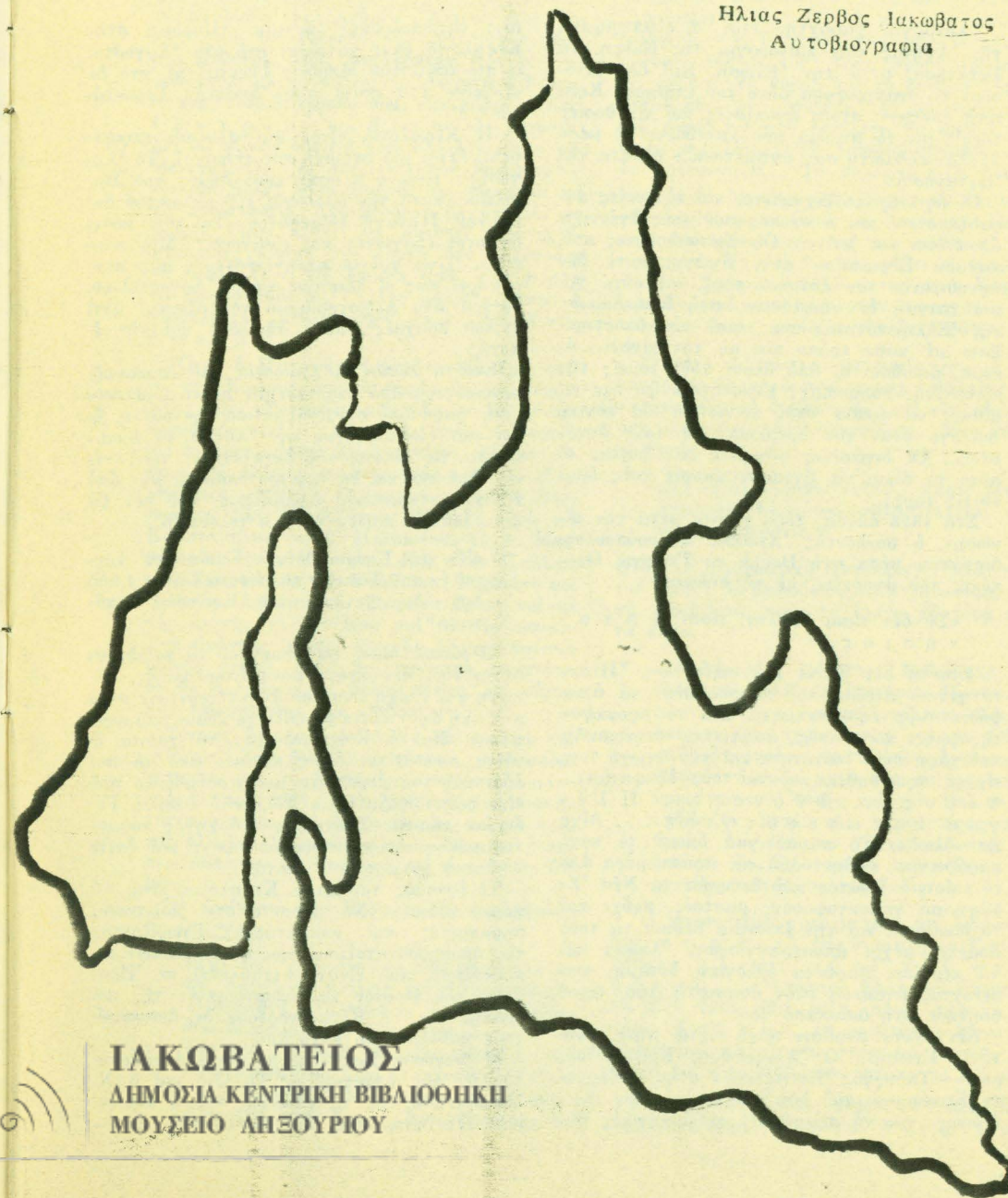
ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ

Το εσκεμμενον τουτο λαθος, δι' ου η Επτανησος
 ενωνετο δια του σκηπτρου του Γεωργιου και ουχι
 κατοπιν αγωνος, κατεμαρτυρει, οτι η ενωσις ητον
 απλουν τι ισως πειραμα η μεταβατικη καταστασις
 προς επιτευξιν ετερων σκοπων.

Ημεις τοιαυτην ενωσιν ουδεποτε υπογραφομεν.

Ηλιας Ζερβος Ιακωβατος
 Αυτοβιογραφια

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΗΞΟΥΡΙΟΥ

Μητρόπολη καί... ἀποικία

— Γιά πρεϊκῶα εἰλέγες... —

Τοῦ ΑΓΓΕΛΟΥ - ΔΙΟΝΥΣΗ ΔΕΜΠΟΝΟΥ

Ἡ Ἀστρογγή χαρακτηρίζεται ἡ συμπεριφορὰ τῆς Ἀθήνας στὰ καινούργια τῆς ἐδάφη. τὰ ἐφτάνησα, μετὰ τὴν Ἑνωσὴν. Καὶ δὲν ἐννοοῦμε τὴν συμπεριφορὰ μόνο τοῦ ἐπίσημου Κράτους ἀπέναντι στοὺς ἀγωνιστὰς καὶ τὶς θυσιᾶς τους! μὰ τὸ πνεῦμα ποὺ κατεῦθνε τὸ μέσο Παλαιοελλαδίτη σὰν ἀντιμετώπιζε θέματα τῆς Ἑφτάνησον.

Οἱ ἀγῶνες ἀποξεχνῶνται καὶ οἱ θυσιᾶς παραβλέπονται καὶ ὁ σκοπὸς ποὺ τοὺς ἐγέννησε ἀποθνήσκει καὶ κείνους. Οἱ Ἑφτανησιῶτες ποὺ, καθαρὰ Εὐρωπαῖοι στὴν ἀγωγή, ποτὲ δὲν ἀρνήθηκαν τὸν ἐθνισμὸ τους, καὶ οὔτε γιὰ μίαν στιγμὴ δὲν διστάσανε στὴ διαβεβαίωση τῆς Ἑλληνικότητάς τους, ποὺ τὴν ὑποστηρίζανε μὲ κάθε τρόπο καὶ μὲ τὸν κίνδυνον ἀκόμα, ἀποθνήσκουν ἀπὸ ὧλων τοὺς τομεῖς τῆς κοινωνικῆς παρουσίας! Εὐκολότερο φάνηκε γι' αὐτοὺς νὰ νικήναι στὸν κοινωνικὸ καὶ ἐθνικὸ διάλογον ὅταν τὸν διεξάγανε μὲ τοὺς δυναστεῖς... Οἱ δυσκολίες φάνηκαν σὰν ἔπρεπε σ' αὐτὸ τὸ βῆμα νὰ ἀντιμετωπίσουν τοὺς ὁμοεθνεῖς τους!..

Στὰ 1893 ἀκόμα, τόσα χρόνια μετὰ τὴν Ἑνωσὴν, ὁ βουλευτὴς Ἀττικῆς Στανρόπουλος, διακόπτει μέσα στὴ Βουλὴ τὸ Γεώργιο Θεοτόκη, ποὺ ἀγορεύει, μὲ τὴ δῆλωση:

« Σὺ δὲν εἶσαι Ἕλλην, εἶσαι ἑπτανησίσιος. »²

Ἐτοῦτη δὲν ἦταν μίαν σύμπτωση. Ἦταν τὸ γενικὸ πνεῦμα ποὺ προσπαθοῦσε νὰ ἀποθνήσκει τοὺς ἐφτανησιῶτες ἀπὸ τὸ προσκήνιο τῆς ζωῆς, κοινωνικῆς, πολιτικῆς, οικονομικῆς, ποὺ χάρις στὴν ἰκανότητά καὶ τὴν ἀγωγή τους εἶχαν προωθηθεῖ, καὶ νὰ τοὺς ἐξαφανίσει... Φόβος;... Φθόνος;... Πλῆγμα κατωτέρου ὅτι τὰς;... Λίγο ἀπ' όλα!... Τὸ παράδειγμα ὅμως, τὸ καλὸ παράδειγμα, δόθηκε ἀπὸ τὴν πρώτη μέρα ἀπὸ τὸ ἐπίσημο Κράτος ποὺ θεώρησε τὰ Νέα Ἑδάφη σὰ γαλακτοφόρους μαστούς, ποῦχε καὶ τὸ δικαίωμα καὶ τὴν ἐπιθυμία βέβαια νὰ τοὺς ἀρμύξει μέχρι ἀποστραγγίσεως. Ἀκόμα καὶ νὰ κερδίσαι παρθένα ἐκλογικὴ δύναμη, ψαρεύοντας ἀνάμεσα στὸν ἀγωνιστὴ Λαό, ἀφοῦ βοήθησε στὴ διάσπασή του.

Δὲν ἔχουν περάσει παρὰ ὀχτὼ μῆνες ἀπὸ τὴν Ἑνωσὴν. Ὁ Ἀλέξανδρος Κομμουνιστοῦ — Ἐπικεφαλὴ τῶν Ἑσωτερικῶν στὴν Κυβέρνηση Κανάρη — καὶ ἤδη ἐκλεκτός τῶν ἀνακτόρων, γιὰ νὰ προωθηθεῖ σὲ ἀρχηγικὴ θέ-

σις τῆς πολιτικῆς, ἔρχεται περιοδεῖα στὴν Κεφαλονιά ὅπου καταλύει στὸ μὲν Ἀργοστόλι, καὶ στὸ σπῆτι τοῦ Μαρίνου Γκεντιλίνου, στὸ δὲ Ληξοῦ στὸ σπῆτι τοῦ Ἰωάννου Γερουλάνου.¹

Ἡ Κεφαλονιά εἶναι μίαν πλούσια περιφέρεια. Εἶναι μίαν περιοχὴ ποὺ ἐφημερεῖ. Τὸ Ἀργοστόλι εἶναι ὁ πλουσιότερος δήμος τοῦ Βασιλείου, κατὰ τὴν ὁμιολογία τοῦ κατοπινῶν δημοάρχου Παναγῆ Βινιεράτου. Τὸ νησί κάνει ἀφθονὲς ἐξαγωγὲς καὶ εἰσαγωγὲς. Μία μαρτυρία, λίγα χρόνια μεταγενέστερη, μᾶς πληροφορεῖ πὺς οἱ λιμενικοὶ φόροι Ἀργοστολίου, ἕστερα ἀπὸ πλειστηριασμὸν νοικιάζονται ἀντὶ 49.800 δραχμῶν⁵, ποσὸ ἀξιολόγο γιὰ τὴν ἐποχὴ.

Ἐτοῦτη λοιπὸν ἡ περιοδεῖα τοῦ ὑπουργοῦ, περισσότερο ἀπὸ σκοπιμότητα πολιτικο-οικονομική, παρὰ ἀπὸ συναρπαστικὸν γενομένην, ἦταν μίαν ευκαιρίαν γιὰ τὴν Ἀθήνα νὰ διαπιστώσει τὶς οικονομικὰς δυνατότητες τῶν ἐνῶν ἐδαφῶν καὶ νὰ πραγματοποιήσει μίαν ἀπὸ τὶς χαρακτηριστικὰς ἀφαιμάξεις, ποὺ δὲν θὰ εἶναι οὔτε ἡ πρώτη οὔτε ἡ τελευταία.

« Ὁ κὺρ Κομμουνιστοῦ εἶχε μεθ' ἑαυτοῦ ἐκ τοῦ Ταμείου τῆς Κεφαλληνίας 4.000 δρχ. διὰ γενικὰς τοῦ Κράτους δαπάνας. »⁶

Ὁ σκοπὸς ὅμως τοῦ ὑπουργοῦ νὰ ταξιδέψει μέχρι ἐδῶ δὲν ἦταν μόνο ὑπηρεσιακός. Ἐκεῖνη τὴν ἐποχὴ ὅλοι ποὺ ἀνακατενότανε στὴν πολιτικὴ ἀφροντίζανε μὲ ζῆλον τὸ κοινοὶστὸν συμφέρον. Καὶ ὁ Κομμουνιστοῦς τὰ χρόνια ἐκεῖνα προωθεῖται ὡς εἴπαμε, ἀπὸ τὸ παλάτι καὶ τὸν περιβόητο μυστικοσύμβουλον ποὺ εἶχε δώσει ἡ Δανέζικη Αὐλὴ στὸ βασιλεῖον Γεώργιο, κόμητα Σλόγκεν, γιὰ ἀρχηγὸς κόμματος καὶ γιὰ πρωθυπουργός, ὡς καὶ ἔγινε δέξασθαι ἐκεῖ κατόπι...⁷

Ὁ ἐργαζόμενος τὸν ἐπὶ Κεφαλονίαν εἶναι νὰ κάμει κόμμα... Νὰ προστεριστεῖ πολιτικούς παρῶντες καὶ κοινοτάχους. Γνωρίζοντας τὸν ἀπερσιτισμὸν τῶν μεταναστευτικῶν ἐκπορευομένων ποὺ εἶχαν μεταβληθεῖ σὲ Ἡρακλῆ τοῦ Θεοφάνη καὶ ὑποστηρικτὲς τῆς πολιτικῆς τῶν Κομμουνιστοῦ δὲ δυσκολεῖται καθόλου στὸ ἔργο του.

Ὁ Διονύσιος Ζωγράφος μὲ τὸν Ἀνεστάσιον τοῦ Ἰδίου ὑποστηρίζουν. Τὸ ἴδιον καὶ ὁ Νῆλ Ἀραβαντινός μὲ τὸν Δάμασκον καὶ οἱ οἰκονομικοὶ Πιλλάνη — μὲ τὸν παπὰ Νικόλα ἐπικε-

φαλῆς —, μὲ τὶς κατὰ καιροὺς ἐφημερίδες τῆς « Ἡ Κεφαλληνία » καὶ « Νέα Κεφαλληνία » καὶ τὶς κατοπινὰς, « Ὁ Τύπος », « Νέα Ἐποχὴ », « Ἀφειδία ». Ἀκόμα καὶ ὁ συνεργάτης τοῦ Παναγιώτη Παναγιώτη Ἀντωνίου Ἀέλος, θὰ ἔρθῃ σὲ ρήξιν μὲ τὸ θεωρητικὸ ἀρχηγὸν τοῦ καὶ θὰ ὑποστηρίξει τὸν Κομμουνιστοῦ μὲ τὸν « Σπινθηρὰ » του, ποὺ σὲ κάθε ἐκδόσιν του, θὰ ἐκτοξεύει πυρίνους μύθους ἐνάντια στὴ « Σφήκα » τοῦ Παναγιώτη Παναγιώτη.

Ἀπὸ τὸ ἀρχοντολὸν, ἔχτοζ ἀπὸ τοὺς Γκεντιλίνους καὶ Γερουλάνους ποὺ τὸν φίλοξενήσαν, θὰ κερδίσαι τὸν Ἀνδρέαν Ἀννινόν, ποὺ γιὰ χάρις του θὰ ἐκδώσῃ τὴν « Σάλπιγγα ». Καὶ στὸ Ληξοῦ, ὅπως ἀναφέρθηκε, τὸν Ν. Ἀραβαντινόν μὲ τὸ « Δίκαιο ». Ἀργότερα βέβαια τὸ κόμμα θὰ ἰσχυροποιηθεῖ, σὰν μάλιστα γίνῃ ἐξορυσία, καὶ ἄλλες πολλὰς ἐφημερίδες θὰ γίνων ὁργανὰ του. « Ὁ Πέλεκυς » τοῦ Μενεγάτου. « Ὁ Πολίτης » τοῦ Μανροκέφαλου καὶ ἄλλες κατὰ καιροὺς καὶ σύμφωνα μὲ τὶς περιστάσεις. Δὲν ἔξοριμε ἂν ὄχι καὶ τὸ χεῖμα. Γιατὶ πρέπει νὰ τονιστεῖ πὺς οἱ ἐφημερίδες ἐκεῖνη τὴν ἐποχὴ δὲν καλύπτανε τὰ ἔξοδά τους καὶ ἔπρεπε ἀπὸ τὰ πρῶτα νὰ ἐπιχορηγοῦνται. Ἄλλες μάλιστα, ὡς ὁ « Πέλεκυς » κυκλοφοροῦν καὶ διατίθενται δωρεάν!...

Ὅταν ὁ Παναγιῆς Βινιεράτος θὰ βρεῖ στέγη στὴν Κομμουνιστικὴ παράταξη, οἱ ἐφημερίδες του « Σατανᾶς » καὶ « Λαὸς » θὰ γίνων κοινομνημονικῆς. Ὅσο γιὰ τοὺς πολιτικούς καὶ πολιτενόμενους θὰ ἀποχτήσῃ, ἄλλους νόμιμα καὶ ἄλλους πεισματσιακά, τοὺς Ν. Μανροκέφαλο, τὸν Π. Βινιεράτο, τὸν Ν. Βαλσαμάκη, τὸν Ἀγαμέμνονα Μεταξά, γιὰ τοῦ Κομματίνου, τὸ Δ. Μηλιαρόση, τὸ Α. Μανροκέφαλο, στὴν Κορινθίαν. Καὶ στὴν Παλλικὴ τοὺς Σκαλτσούνη, Μ. Τυπάλδο - Χαριτάτο καὶ Ἰωάννη Ἀραβαντινόν. Συμφωνά ὅμως καὶ μὲ τὴν ἐποχὴ τὴ συνήθεια καὶ μὲ τὴν κοινοματικὴ ἀνάγκη, τοῖσι τοῖσι ὅλοι δὲ θὰ τοῦ μείνουν μόνον πιστοί, ἀλλὰ καὶ πολιτικὸ στρατόπεδο θὰ ἀλλοιῶν καὶ ἄλλου στέγης, πὺς σίγουρος ἐλικορᾶνται, θὰ ἐπιδιώξουν.

Τέτοιες ἦταν οἱ πολιτικὲς ἀλμειώσεις τῆς Ἀθήνας. Στὴ διοικητικὴ πλεονά, ἡ ἀρμόδια ἐπιτροπὴ, ἀπὸ τὸ Σεπτέμβριον τοῦ περασμένου χρόνου, τοῦ 1864, ἔχει ὑποβάλει τὴν ἐκθεσὴ τῆς ποὺ καταρτίζει τὶς νομαρχίες καὶ τὸ κράτος ὁλόκληρον διαιρεῖται σὲ 5 διοικήσεις ποὺ περιλαμβάνουν 62 ἐπαρχίες καὶ ἀνάλογους δήμους.

Ἡ διοίκησις τῆς Κεφαλονίας περιλαμβάνει τὶς ἐπαρχίες:

« Τὴν τοῦ Ἀργοστολίου ἀποτελούμενην ἐκ τῆς ὁμωνύμου πόλεως καὶ τῶν περιοχῶν Ποταμιάνα, Ταλαμιάς, Ὀμαλά, Λειβαριό, Εἰσορῆς καὶ Ἑσώμερον. Τὴν τῆς Παλλικῆς ἀποτελούμενην ἐκ τῆς πόλεως καὶ τῶν περιοχῶν Ἀνοιγῆς, Κατινῆς, Μυσοχώρια καὶ Θερμαίας. Καὶ τὴν τῆς Σάμης ἀποτελούμενην ἐκ

τῶν περιοχῶν Πυργίου, Σάμης, Ἐρυσσίου καὶ Πυλάρου. »⁹

Αὐτὲς οἱ ἐπαρχίες ποὺ θὰ προσφέρουν στὴ Βουλὴ στρατιὰ ὁλόκληρη βουλευτῶν (4 Κορινθίας, 3 Παλλικῆς, 3 Σάμης...¹⁰), θὰ διαβρωθοῦν κομματικὰ μέχρι τέτοιον σημείου ποὺ οἱ χρεῖσιν οἱ συναγωνιστὲς θὰ μεταβληθοῦν σὲ θανάσιμους πολιτικούς ἀντίπαλους. Αὐτὴ ἡ διαίρεσις καὶ διάσπασις θὰ γίνῃ ὁλοσήμερον ἀνάμεσα στὸ λαϊκὸ κίνημα ποὺ ἀνδράσθηκε καὶ ἐκτεράφηκε στὴν περίοδο τῆς Ἑνῆς κατοχῆς. Ἀδιάσπαστη θὰ μείνῃ ἡ περὶ τὸν Δημήτριον Καραῖον — τὸ προστασιαστὸν ἄρματο — πολιτικὴ δύναμις, ποὺ μὲ τοὺς νέους προσανατολισμοὺς θὰ ἀψήσῃ τὸ κῶρος καὶ τὴ δύναμιν τῆς. Θὰ μεταβληθεῖ σὲ οὐθιμιστὴ τῆς πολιτικῆς ζωῆς τοῦ τόπου καὶ ἀπὸ δολιχολογία θὰ ἀποβῇ... ἐθνικὸ κεφάλαιο! Ἡ Ἱστορία διδάσκει, ἀλλὰ δὲ φρονιματίζει!.. Τὸ περίεργον εἶναι ποὺ πολιτικοὶ μὲ δημοκρατικὰς ἀρχὰς καὶ προσδεδειγμένον πρόγραμμα, ὡς ὁ Χαρίλαος Τριχοῦσης, θὰ προσφέρουν πολιτικὴν στέγη σ' αὐτὴ τὴν παράταξιν καὶ θὰ καταλήξῃ οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ Τριχοῦτικου κόμματος στὴν Κεφαλονίαν νᾶναι τὰ κατὰλοια τῶν συνεργατῶν τῶν Ἀγγλῶν στὴν περίοδο τῆς ξενοκρατίας!

Σ' αὐτὸ τὸ πολιτικὸ μαγειρεῖο, ὅπου ὁ κοινοματικὸς ἦταν ὁ πανίσχυρος οὐθιμιστὴς τῆς οικονομικῆς καὶ διοικητικῆς ταχικῆς, οὔτε νόμος μποροῦσε νὰ λειτουργήσῃ, οὔτε δίκαιο νὰ ἐφαρμοστεῖ.

« Ὁ νόμος... συστήλλεται... διαστέλλεται... περιστέλλεται... καὶ καταστέλλεται κατὰ τὰς περιστάσεις. »¹¹

Εἶναι τὸ σαρκαστικὸ λογοπαίγνιον στὰ χεῖλη τοῦ Λαοῦ! Ἡ δοροδοκία καταντὰ μόνιμη πληγὴ. Δωροδοκία πρὸς τὰ ἐπάνω ἐξαγορά πρὸς τὰ κάτω.

...« διδάκτορες φέροντες διπλώματα τῶν ἀλλοδαπῶν καὶ τῶν ἡμετέρων Πανεπιστημίων, οἵτινες ἐκμεταλλεῖσθαι τὰς εὐκαιρίας τῶν περιστάσεων καὶ τὰ χυδαία πάθη ἀκροσχόλων τραπεζιτῶν, ἤρχοντο εἰς ἐπαφὴν ἄμεσον μετὰ τῆς πείνης καὶ οἱ ὑποκρίνται τοῦ Νόμου καὶ τοῦ Δικαίου κατεβίβαζον μετὰ τῆς μεγαλτέρας προθυμίας διὰ ρυπαροῦ χαρτονομίσματος καὶ ἔπινον ἐν τῇ στομάχῳ τοῦ κτήνους τὴν σνείδησιν τοῦ πολίτου... »¹²

Ἡ πώσις εἶναι τόσο μεγάλη καὶ ἡ διοίκησις δὲν κάνει τίποτε νὰ τὴν σταμάτησῃ. Γιατὶ ἀνεξέλεγκτος, εἶναι αὐτὸ ποὺ συμβαίνει... Ἀνάτασις ἠθικὴ καὶ ἀγωνιστικὴ εἶχε ἐκδηλωθεῖ στὶς λαϊκὰς τάξεις, ποὺ τὴν ἔπρεπε νὰ γονατίσῃ ἠθικὰ καὶ οικονομικὰ γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ δεχτοῦν στὸ λαϊκὸ τὸ χαλινὸ καὶ στὸ στόμα τὸ φέμωτρο.

Ὅταν ἡ ἐξαθλίωσις φτάσῃ στὸ ἀπορροχῶντο, ἡ περίεργη θεωρία τοῦ δικαίου μα-

ΙΑΚΕΡΑΤΟΡΕΙΟΝ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ

Οίκονομικῶν, νὰ ἀναθεωρήσει φορολογία πού ἔχει ἀποφασίσει νὰ ἐπιβάλλει, διὰν μάλιστα στηρίζεται σὲ γερὴ κοινοβουλευτικὴ βάση, καὶ ὁ ἀντίχριστος τῆς ἐνέργειάς του ἀντανακλᾷ σὲ μιὰ ἀπομονωμένη, πολιτικῶς, περιοχὴ.

Ὁ δρόμος Ἀργοστολίου—Σάμης δὲν ἦταν ὁ μοναδικὸς τῆς Κεφαλονιάς πού κληροδότησε ἡ Προστασία. Ὅλο σχεδὸν τὸ βασικὸ ὁδικὸ δίκτυο πού καὶ σήμερὰ τὸ θαυμάζουμε, τὰ χροῖνα ἐκεῖνα εἶχε κατασκευαστεῖ.

Παρ' ὅτι, ὅπως ἐπανελημένα ἐπίσημα διατυπώθηκε, μεγάλο μέρος τῆς φορολογίας τῶν δρόμων πού κατεβάλλαν οἱ Κεφαλονίτες ἐξεδενότανε γιὰ τὴν κατασκευὴν—δεσφών—στὴν ἄλλη Ἑλλάδα, μὲ τὸ ἀνύπαρχτο γιὰ τὰ χροῖνα ἐκεῖνα ὁδικὸ δίκτυο, καὶ μολοντοὶ οἱ νέες διανοίξεις στὸ νησιὸ μετὰ τὴν ἐκκένωση ἐλάχιστες, καὶ στὰ 1889 ἀκόμα ἡ Κεφαλονιά κατέχει «τὴν πρῶτην θέσιν μεταξὺ ὅλων τῶν νομῶν τοῦ Κράτους εἰς τὴν δι' ἀμαξιτῶν ὁδὸν συγκοινωνίαν...»²⁶

Ἀπὸ ὅλη τὴν ἐπικράτεια μὲν οὐ ὁ Νομὸς Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας, ἡ πρωτεύουσα δηλαδή, ὑπερτερεῖ σὲ δρόμους. Μία περιοχὴ τετραπλάσια σὲ ἔκταση καὶ τριπλάσια σὲ πληθυσμό, (257.764 κάτοικοι, ἔναντι 80.178 τῆς Κεφαλονιάς).

Αὐτὴ τὴν περίοδο ἡ Κεφαλονιά ἔχει 57.000 μ. ἔθνικοὺς δρόμους, 236.650 μ. ἐπαρχιακοὺς καὶ 42.400 μ. δημοτικοὺς.²⁷

Ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς τελευταίους, ἓνας ἀξιόλογος, ἡ ὁδὸς Κράνης (σημερινὴ ὁδὸς Σουηδίας) κατασκευάστηκε μετὰ τὴν ἔνωση στὰ 1877.²⁸

Μὰ ἡ μεγάλῃ διαμάχη, τὰ χροῖνα ἐκεῖνα, δὲν ἦταν γιὰ τὴ φορολογία τῶν δρόμων, πού οὐσιαστικῶς κατανόουσε τοιοῦτο θέμα γιὰτὶ ἀφοροῦσε ἐλάχιστους καὶ δνοματιμένους Νομούς. Ἡ φορολογία γιὰ τὴν ἀφομοίωση σ' ἡ ἦταν τὸ μεγάλο μέλημα τῆς Ἀθήνας. Ὅλοι τὸ βλέπανε σὰ σωτηρία καὶ ἄλλοι σὰ συμφορά. Ὑπῆρχανε φόροι πού δὲν ἰσχύανε στὰ ἐφτάνησα, ὅπου ὑπολογίζοντανε φορολογητέα ὕλη ἀνύπαρχτη στὴν ρέσση Ἑλλάδα. Λογιστικὰ ἡ ἐπιβάρυνση στὸ Ἴόνιο ἦταν πολλαπλάσια τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδας.

Σύγχρονα, τὸ Κράτος μὲ τὶς πολυπλοκές λογιστικὲς του, σκόπιμα, ἐμπλεκε ἀκόμα περισσότερο τὸ φορολογικὸ σύστημα. Στὰ 1880 ἐπὶ τέλους ἀποτολμᾷται ἡ φορολογικὴ ἀφομοίωση... ἀπὸ τὴ νεοσύστατῃ κυβερνήσῃ Τριχοῦ. Μία ἐνέργεια περισσότερὸ λεχτικὴ, παρὰ οὐσιαστικὴ. Γιατί, ὅπως ἀποδείξανε τὰ πράγματα ἡ Ἀθῆνα δὲν εἶχε καμμία διάθεση νὰ ἀπαλλάξει τὴ χριστοφόρα πηγὴ τῆς, πού λεγότανε ἐφτάνησα, ἀπὸ τὴν πολυήμοφη φορολογικὴ συνεισφορά τῆς.

Πρώτῃ ἐνέργεια τῆς Βουλῆς, πού στὴ σχετικὴ πλειοψηφία τῆς Κοινοβουλευτικῆς, εἶχε χάσει τὸν ἔλεγχον καὶ εἶχε καταφύγει τὴν Κυβέρνηση Κοινοβουλευτικῆς στὴ συνεδρίαση στίς 6 τοῦ Μάρτη στὰ 1880²⁹, καὶ ἀνάδειξε στὴν ἐξουσία τὸ Χαρίλαο Τρικοῦπη, ἦταν νὰ κα-

ταργήσει σὲ ὅλη τὴν Ἑλλάδα τὸ φορολογικὸ σύστημα.

Ἐκτὺς συνίστατο εἰς τὴν πληρωμὴν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς παραγωγῆς τῶν δημοτικῶν καρπῶν.³⁰

Βέβαια ἡ δεκάτῃ ἦταν μία ἐπαχθὴς φορολογία, γιὰτὶ ὑπολογιζομένη στὰ ἑφτά τοῖς ἑκατὸ τῆς παραγωγῆς, ἔφθανε, μετὰ τὴν ἀφαίρεση τῶν ἐξόδων, στὰ 12 οἱ σι πέντε τοῖς ἑκατὸ τοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος!

Αὐτὴ ἡ κατάργησις ἀφαιροῦσε ἀπὸ τὴν προσόδου τοῦ Κράτους τέσσαρα περίπου ἑκατομμύρια δραχμὲς τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Γιὰ νὰ ἀναπληρωθεῖ τὸ ἔλλειμμα, ἡ κυβέρνηση ἤρριξε νὰ ἐκτελέσει τὸ φορολογικὸν γιὰ ὅλη τὴν ἐπικράτεια, ἀπὸ τοὺς ὁποίους προσδοκᾶται νὰ εἰσπράξει ἰσόποσα!

Ἐνῶ ὅμως μὲ τὴ μεταβολὴ αὐτὴ ὁ δοκιμαζόμενος ἀγροτικὸς πληθυσμὸς τῆς ρέσσης Ἑλλάδας ἀνακουφίζεται, στὰ Ἴονια ἐφαρμόζονται οἱ νέοι φορολογικοὶ καὶ συντεχνικὲς νόμοι νὰ ἰσχύουν οἱ καθιερωμένοι παλαιοὶ τοπικοί. Ἐστὶ καὶ ἡ ἰδιοκτησία καὶ ἡ ἀγροτικὴ οἰκονομία στὰ Νησιά στενάζει...³¹

Μὴ ξεχνᾶμε, πῶς στὴν Τριχοῦτικὴ αὐτὴ Κυβέρνηση ὑπολογισμὸς στέλεχος εἶναι ἓνας ἐπανηρωιστὴς νεοεὐρωπαϊστικῆς. Ὁ Κωνσταντῖνος Λομβάρδος ἀπὸ τὴ Ζάκυνθο, ἱσχυροῦς τῶν Ἐσωτερικῶν. Αὐτὸ θέλει νὰ πεῖ ὅτι τὸ σύστημα ἐχάλαε τοὺς χαρακτῆρες, εἴτε αὐτοὶ βρίσκονται καὶ κινεῖνται στὸν Τόπο τους, εἴτε στὴν Ἑξουσία...

Νὰ κάμουμε μίαν μικρὴ ἀνάλυση, ἀπαραίτητη γιὰ τὸν ἀναγνώστη! Ὑπάρχουν ὅπως ἐλέγχθηκε φόροι πού δὲν ἰσχύουν στὰ Νησιά, καὶ φόροι πού μόνο στὰ Νησιά ἔχουν ἐφαρμογὴ.

Ἀναλυτικὰ οἱ κάτοικοι τῶν Ἰονίων αὐτὴ τὴν ἐποχὴ εἶναι ἀπαλλαγμένοι ἀπὸ τοὺς ἀκόλουθους φόρους πού ἰσχύουν στὴν ἄλλη Ἑλλάδα.

- 1) Τὸ φόρο ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν
- 2) Τὸ φόρο ἐπὶ τῶν ἐπιτηδεύματων
- 3) Τὸ φόρο ἐπὶ τῶν ζώων
- 4) Τὸ στρεμματικὸ ἐπὶ τῶν ἀμπελῶν φόρο
- 5) Τὸν ἐπὶ τῶν ἀροτρίωντων κτηνῶν φόρο.

Ἀπὸ ὅλους αὐτοὺς τοὺς φόρους, σύμφωνα μὲ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ, τὸ δημόσιο εἰσπράττει 6.150.000 δρχ. Οἱ κάτοικοι τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου (ἐκτὸς ἑπτανήσου) στὰ 1880 εἶναι περίπου 1.600.000. Ἡ ἀναλογικὴ ἐπιβάρυνση σὲ κάθε κάτοικο εἶναι 3,80 δρχ.³²

Σ' ἀντιστάθμισμα αὐτῶν τῶν ἀμέσων φόρων οἱ ἐφτανησιῶτες φορολογεῖνται μὲ:

Δέκα ὀκτὼ στὰ ἑκατὸ ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ σταφιδοκαρπῶν καὶ τοῦ ἐλαίου.

Ἡ Κεφαλονιά τὰ χροῖνα ἐκεῖνα παράγει περίπου 22 ἑκατομμύρια λίτρες σταφίδα. Ἡ τιμὴ διαθέσεως εἶναι περίπου 150 δρχ. ἡ χιλιάδα. Μὲ 18 τοῖς ἑκατὸ δίνει στὸ δημόσιο 594.000 δρχ.

Στὸ λοιπὸ κράτος ἡ σταφίδα φορολογεῖται πρὸς 12 δρχ. ἡ χιλιάδα ἢ ἀναλογικὸς φό-

ρος γιὰ τὴ Κεφαλονιά θὰ ἔφθανε τὶς 264.000 δρχ.

Ἐπόμενα, ἐπὶ πλέον ἐπιβάρυνση εἰς βάρος τῆς Κεφαλονιάς δρχ. 330.000 τὸ χρόνο.

Ὁ πληθυσμὸς τοῦ νησιοῦ τὰ χροῖνα ἐκεῖνα εἶναι γύρω στίς 70.000 κατοίκους.³³ Ἐπιβάρυνση ἀναλογικὴ κατὰ κάτοικο δρχ. 4,30 μὲν ὁ ἀπὸ τὴ σταφίδα, σὲ ἀντιστάθμισμα τῶν 3,80 πρὸς ἑκατὸν ὅλων τῶν ἐπιβαρύνσεων ὁ Παναγιώτης.

Εἶναι ὅμως καὶ τὸ λάδι... Κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τὸ νησιὸ καθεὶν ἑκατομμύριον, ἀν δὲν συμβεῖ θέρημια, παράγει 25.000 βαρέλια³⁴ λαδιῶν, ἀπὸ τὸ ὅλοιο ὑπολογίζεται ὅτι καταναλώνεται στὸ νησιὸ 6.000 βαρέλια καὶ ἐξάγονται 19.000. Ἡ τιμὴ εἶναι 9 διστήλια³⁵ ἢ βαρέλια (ἀνταλλακτικὴ ἀξία 54 δρχ.).

Φόρος ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου 184.680 δρχ.³⁶

Εἶναι στὸν καθένα ἀντιληπτό πῶς ὁ κάτοικος τῆς Κεφαλονιάς καὶ κατ' ἀνάλογίαν καὶ τῶν ἄλλων νησιῶν τοῦ Ἰονίου ἐπιβαρύνεται λογικὰ ὑπέρτονα σὲ συσχέτισμό μὲ τὸν κάτοικο τοῦ ὑπόλοιπου Βασιλείου.

Τὸ κακὸ ὅμως εἶναι, πῶς ἡ περὶ τὴν ἐξουσίαν αὐτὴν ἀνίστη φορολογικὴ ἐπιβάρυνση εἶναι καὶ ἀνίστη τὰ ἐξίτητα... Γιατί ὁ φόρος βαρύνει τὸ γεωργὸ καὶ τὸν κτηνίατῃ. Πού τὸν καταπιέζει καὶ τὸν συντρίβει.

Οἱ γεωργοὶ ἀποτελοῦν στὸ Νησιὸ μειοψηφία. Οἱ περισσότεροι κάτοικοι ἀσχολοῦνται μὲ τὴ ναυτιλία, τὸ ἐμπόριο, τὴ βιοτεχνία, πολλοὶ δὲ ζοῦν καὶ ἐργάζονται στὸ ἐξωτερικὸ τὸ μεγαλύτερο μέρος τοῦ χρόνου. Ὅσο γιὰ τὴν ἰδιοκτησίαν, οἱ περιουσίαι μετὰ τὶς πολλαπλὲς κληρονομίαι εἶναι κατατμημένες σὲ μικροὺς κλήρους πού ἐλάχιστα ἀποδίδουν. Οἱ ἰδιοκτῆτες τοὺς ὅμως δὲν εἶναι ἀπαραίτητο πάντα νὰ ἀποζητοῦν ἀπὸ τὰ εἰσοδήματα τῆς γῆς τους. Ἡ κατάσταση γίνεται ἀφόρητὴ γιὰ τοὺς ἀκλήρους ἐργάτες τῆς ἀγροτικῆς περιουσίας τῶν ἀρχόντων. Τὸ σέμπρο τὸν ἀγρολῆτῃ, τὸν ἐμάχο πού ἐγκαταλείπει τὰ μικρῆς ἀπόδοσης ἐδάφη, γιὰτὶ μὲ τὴ φορολογία κατανοῦν ἀσύνφορα, περιορίζοντας τὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς καὶ μειώνοντας ἔτσι τὴν προσφορά γεωργικῆς ἐργασίας.

Ἡ νέα φορολογία πού προτάθηκε ἀπὸ τὴν Κυβέρνηση γιὰ νὰ διορθωθοῦν οἱ ἀδικίες μετατοπίζει τὸ βάρος ἀπὸ περιφερειακῆς σὲ ταξικῆς κλίμακας. Ἐπιβαρύνονται δυσανάλογα καὶ γιὰ λογαριασμὸ ὅλων τῶν πού πληθύνουν τὸ γεωργὸν καὶ ἀφήνοντας ἀφορολόγητὴ τὴν ἀστικήν περιουσίαν, τὰ ἐπιτηδεύματα καὶ τὴ κτηνοτροφία.³⁷

Ἰσχυρὰ ἀπὸ ὅλη αὐτὴ τὴ θλιβερά πιεστικὴ κατάσταση δὲν εἶναι περιέργου νὰ διαπιστώσουμε πῶς οἱ λαϊκῆς τάξεις στὴν Κεφαλονιά ὑποφέρουν. Τὴν κατάσταση ἐπιτείνει καὶ ἡ ἀπληστία τῶν λίγων καὶ ἡ κλοδικαυδία τῆς κρατικῆς διοικήσεως. Ὅσοι πρὸ ἐκείνων ἀπὸ τὸν πῶρο καὶ δὲν μποροῦν, ὅδη-
κῶνται γιὰ τὴν ἐξουσίαν πρὸς τὸν δημόσιο, σὲ φιλὰκες, ὅπου καμμία φορολογία

πεθαίνουν!... Καὶ ὅσοι ἔχουν νὰ ἀπληροθῶν ἀπὸ τὸ δημόσιο...μποροῦν νὰ περιμένουν! Γι' αὐτοὺς ὅμως ὑπάρχει ὁλόκληρη στρατιά:

«ἀσυντόνων τοιογλῶφων οἵτινες ὡς ἄλλα ἀρπακτικὰ καὶ σαρκοφάγα θῶρα περιφέρονται δι' ὅλης τῆς ἡμέρας γύρω τοῦ Ταμείου μας, ἐμπήγνυντες τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὰ σπλάχνα τῶν ἐλεηνηστικῶν θυμάτων τῆς ἀφρονησίας...»³⁸

Ἐκεῖ μπορεῖ νὰ δεῖ κανεὶς:

«ἐστὶ χριστιανικὴ λαμαργία... Τὸ ἔνταλμα τῶν 100 δραχμῶν παραχωρεῖται διὰ ὀδοποιήματα, ἐξδομήματα, διὰ πενήτων τὰ μόνον...»³⁹

Αὐτὴ ἡ κατάσταση δημιουργεῖ καὶ λογικῆς καὶ ἠθικῆς ἀναταραχῆς. Ἡ Ἀθῆνα σὰν Κυβέρνηση ἦταν μίαν ἀποσπείλαστη περιοχὴ. Ὑπολογίζονταν ὡς ἓνας δυσάρεστος κηδεμόνας... Πολλοὶ θὰ προχωρήσουν. Θὰ τὴν χαρακτηρίσουν «ἀναγκαζοῦ κακὸν»!

Ἐν τῇ Κυβερνήσει εἶναι ἓνα κακὸ ὅπου βάλλει ὁ κόσμος θεληματικῶς ἀπάνω του, γιὰ νὰ μὴ τοῦ συμβοῦν ἄλλα χειρότερα...⁴⁰

Ἀπὸ τὴν ὥρα πού ὁλόκληρος ἡ ἀόριστη σκέφτεται ἔτσι καὶ μάλιστα ὁ λαὸς αὐτὸς εἶναι τὸ γέννημα ἡ τὸ θέλημα μιᾶς ἡρωικῆς πολεμικῆς, πού ἀγωνίστηκε γιὰ νὰ διώξει τὸν ξένον καὶ νὰ ἀποκτήσῃ Ἑλλάδα καὶ ἡ Κωνσταντινούπολη, θὰ πεῖ πῶς κατὰ πολὺ στραβὸ πρέπει νὰ ὑπάρχει στὴν πολιτικὴ κοινότητα.

Οἱ κυβερνήσεις εἴτε λεγόντανε Βούλγαρη, εἴτε Ζαΐμη, εἴτε Κοινοβουλευτικῆς, εἴτε Τριχοῦ, εἴτε Ἀεληγιάννη, ἦταν γιὰ τὸν Τόπο τὸ ἴδιο. Γιατί ὁ κόσμος, ἡ λαϊκὴ μάζα, δὲ γνώριζε τίς προσωπικότητες τῆς Ἀθήνας, ἀλλὰ τὸν κομμάτι αὐτὸ πού ἐδῶ ἦταν κληρονομία καὶ παντοδύναμος ἐκπρόσωπος τῆς φαντασίας, πού λεγότανε καὶ κομμάτι... Τὰ κριτήρια πού ἀναδείχνανε αὐτὸν τὸν πανίσχυρο διαφεγερτικὸ ἦταν περισσότερο συμπεριφορὰ παρά ἠθικά...

Καὶ ὅμως ἐποῦτος ὁ περιφρονημένος καὶ καταπιεσμένος λαὸς καὶ ἐνθουσιαζότανε καὶ θανατοιοῦσε καὶ σπρωχνότανε στὴ θυσία. Τὰ μεγάλα ἐθνικὰ ζητήματα ἐπινούσαν μέσα του καὶ τὸν ἄνθρωπο καὶ τὸν ἀγωνιστὴ καὶ τὸν Ἑλληνα... Στὴν οὐσία ὅμως ἔμενε ἓνα ὄργανον πού στραγγάλιζε τὸ ἴδιο του τὸ σπινθῆρα καὶ πού ἡ γνώμη καὶ προσφορά του παραβλεπότανε καὶ πολεμοῦσαν!

Ἦταν τὸ ἐπακόλουθον μᾶς σκόπιμα διασπορῆς ἐν ἡμεῖς!

Τὰ ἐφτά νησιά, (ἐλέγχετο καὶ ἐγράφει) «ἐδόθησαν ἀπὸ τὴ Μεγάλῃ Βρετανία, ὡς προίκα καὶ στὸν Βασίλεα Γεώργιον...»⁴¹

Καὶ τὴν προίκα του μπορεῖ καθένας

ΙΑΚΩΒΑΚΑΤΑΡΤΗΣ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑΤΩΡΕΙΟ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΗΕΟΥΡΙΟΥ

νά τή διαθέτει καί νά τήν καρποῦται ὁ -
π ω ς θέλει... Ἀκόμα καί νά τή διαχειρί-
ζεται μέσω τῶν ἐντολοδόχων του πού λέγον-
ται Κ υ β ε ρ ν ῆ σ ε ι ς Τ Ο Υ.

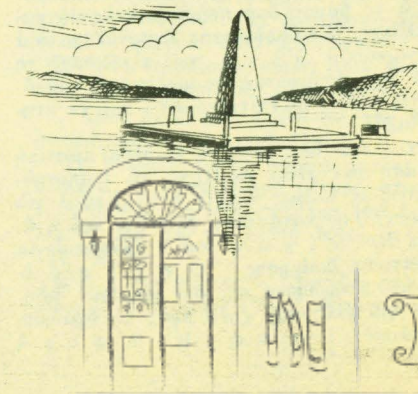
Αὐτό λέει καί τὸ ἀστικό καί τὸ πολιτικό
δίκαιο...

Τὸ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ὅμως ΔΙΚΑΙΟ τ ῖ
λ ῆ ε ι ; ;

Σ Η Μ Ε Ι Ω Σ Ε Ι Σ

- 1) Διάβαζε Ἡλία Τσιτσέλη, Κεφαλληνιακὰ
Σύμμικτα Α', ἐν Ἀθήναις 1904, σελ. 301.
- 2) Ἐφημερίδα Ἑγεργισ, φ. 27, 27.11.1893,
σελ. 3β.
- 3) Τὸ σπῖτι αὐτὸ πού κρατήθηκε μετὰ τοὺς
σεισμούς τὸ ἰσόγειό του καὶ ἐνισχύθηκε
ἀντισεισμικά τὸ ἔφτιαξαν γύρω στὰ 1860
—61 οἱ ἀδελφοὶ Περισιτιάνου ἀπὸ τοὺς
ὁποίους τὸ ἀγόρασε ὁ Μ. Γκεντιλίνης.
—μαρτυρία Μ. Φ. Κοσμετάτου—
- 4) Ἐφημερίδα Ἡ Κεφαλληνία, φ. 36, 20.2.
1865, σελ. 4α.
- 5) Ἐφημερίδα Ἀνεξάρτητος, φ. 7—8, 11.
8.1879, σελ. 3β.
- 6) Ἡ Κεφαλληνία ὅ.π., σελ. 4β.
- 7) Διάβαζε Γεωργίου Ρούσσου. Νεώτερη Ἱ-
στορία τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους Τ. Δ, σ.
256.
- 8) ὅ.π., σελ. 239.
- 9) Ἐφημερίδα Θορίαμβος, φ. 7, 19.9.1864
—στό περιθώριο—
- 10) Ἡ. Τσιτσέλη, ὅ.π., Β', ἐν Ἀθήναις
1960, σελ. 607.
- 11) Ἐφημερίδα ὁ Πολίτης, φ. 7, 2.1.1887,
σελ. 4α.
- 12) Ἐφημερίδα ἡ Πλάστιγξ, φ. 1, 22.9.1895,
σελ. 1α.
- 13) ὅ.π., σελ. 1β.
- 14) Βλέπε γι' αὐτὸν Ἡ. Τσιτσέλη ὅ.π., Α',
σελ. 649.
- 15) Ἐφημερίδα ἡ Ἐπαγρύπνησις, φ. 18, 12.
9.1867, σελ. 1β.
- 16) Ἐφημερίδα Ζιζάνιον, φ. 97, 10.7.1899,
σελ. 2α.
- 17) Ἐφημερίδα ὁ Λαός, φ. 4, 11.8.1870,
σελ. 4β. Ὁ Χριστόδουλος Βαντῶρος ἡ-
τάνε ὑποψήφιος δήμαρχος, ἀντίπαλος τοῦ
Παναγῆ Βινιεράτου.
- 18) Ὁ Πολίτης ὅ.π., φ. 9, 18.1.1887, σελ.
2α.
- 19) ὅ.π., σελ. 2β.
- 20) Γεωργίου Ρούσσου ὅ.π., σελ. 310.
- 21) Ὁ «γῆρος τοῦ Κοντάβου» φτιάχτηκε στὰ
1931 καὶ στοίχισε τότε 450.000 δοχ. Τὸν
ἀνέλαβε ὁ ἐργολάβος Εὐάγγελος Μοντε-
σάντος — Ἐφημερίδα Τελώνιον, φ. 635,
1.8.1931, σελ. 4α —
- 22) Ἐφημερίδα ἡ Σφήκα, φ. 56, 24.11.1868,
σελ. 3β—4α.
- 23) Ἐφημερίδα ἡ Θέμις, φ. 92, 23.11.1868,
σελ. 2β—3α.
- 24) Σφήκα ὅ.π., φ. 57, 30.11.1869, σελ. 1β.

- 25) Ἡ ἀγόρευση στὴ Σφήκα, φ. 61, 21.12.
1868.
- 26) Ἐφημερίδα Ἐμπρός, φ. 129, 27.11.1889,
σελ. 2γ.
- 27) ὅ.π., σελ. 3α.
- 28) Ἐφημερίδα Πατριώτης, φ. 14, 23.9.1877,
σελ. 3α. Πρόκειται γιὰ τὴ σημερινή ὁ-
δὸ «Σουηδίας».
- 29) Γ. Ρούσσου ὅ.π., σελ. 434.
- 30) Ὁ Λαός ὅ.π., φ. 21, 19.7.1880, σελ. 1α.
- 31) ὅ.π.
- 32) ὅ.π., φ. 22, 26.7.1880, σελ. 1α.
- 33) Ἡ. Τσιτσέλη, ὅ.π., Β', σελ. 681.
- 34) Βαρέλα — μέτρον εἰδικῆς χωρητικότη-
τος οἴνου καὶ ἐλαίου. Ἐν Ζακύνθῳ ἡ βα-
ρέλα χωρεῖ 69,4 λίτρας ἴσας μὲ 54 ὀκά-
δας. Α. Ζώνη, Λεξικὸν Ἱστορικὸν καὶ
Λαογραφικὸν Ζακύνθου Τ. Β', Ἀθήναι
1963, σελ. 74.
- 35) Δίστηλον — Κολωνάτον. Ἀργυροῦν ἰ-
σπανικὸν νόμισμα ἀξίας ἐνὸς ταλλήρου.
Ἐπὶ Ἀντιβασιλείας τὸ Δ. ἡδύνατο ἔξ
δραχμῆς. Α. Ζώνη, ὅ.π., σελ. 124.
- 36) Ὁ Λαός, ὅ.π., φ. 22, σελ. 1β.
- 37) ὅ.π., φ. 23, 3.8.1889, σελ. 1α. Γιὰ τὴν
ἄνιση φορολογία στὰ Ἑπτάνησα διάβαζε
καὶ Ἄνδρ. Ἀνδρεάδης, περὶ οἰκονομικῆς
διοικήσεως τῆς Ἑπτανήσου ἐπὶ Βενετο-
κρατίας, τόμ. Α', ἐν Ἀθήναις 1914, σελ.
3 καὶ 7 καὶ συνέχ.
- 38) ὅ.π., φ. 16, 14.6.1880, σελ. 4αβ.
- 39) ὅ.π.
- 40) Ἐφημερίδα Ἡ Κάλπη, φ. 1, 24.7.1890,
σελ. 2β.
- 41) Γ. Ρούσσου ὅ.π., σελ. 238.
ΑΓΓΕΛΟΣ - ΔΙΟΝΤΣΗΣ ΔΕΜΠΟΝΟΣ
Ἀργοστόλι, Αὐγουστος τοῦ '76.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

14. H. K. ...
15. H. K. ...
16. H. K. ...

17. H. K. ...
18. H. K. ...
19. H. K. ...

20. H. K. ...

21. H. K. ...
22. H. K. ...
23. H. K. ...

24. H. K. ...
25. H. K. ...
26. H. K. ...

27. H. K. ...
28. H. K. ...
29. H. K. ...

30. H. K. ...
31. H. K. ...
32. H. K. ...

33. H. K. ...
34. H. K. ...
35. H. K. ...

36. H. K. ...
37. H. K. ...
38. H. K. ...

39. H. K. ...
40. H. K. ...
41. H. K. ...

42. H. K. ...
43. H. K. ...
44. H. K. ...

45. H. K. ...
46. H. K. ...
47. H. K. ...

48. H. K. ...
49. H. K. ...
50. H. K. ...

51. H. K. ...
52. H. K. ...
53. H. K. ...

54. H. K. ...
55. H. K. ...
56. H. K. ...

57. H. K. ...
58. H. K. ...
59. H. K. ...

60. H. K. ...
61. H. K. ...
62. H. K. ...

63. H. K. ...
64. H. K. ...
65. H. K. ...

66. H. K. ...
67. H. K. ...
68. H. K. ...

69. H. K. ...
70. H. K. ...
71. H. K. ...

72. H. K. ...
73. H. K. ...
74. H. K. ...

75. H. K. ...
76. H. K. ...
77. H. K. ...

78. H. K. ...
79. H. K. ...
80. H. K. ...

81. H. K. ...
82. H. K. ...
83. H. K. ...

84. H. K. ...
85. H. K. ...
86. H. K. ...

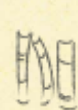
87. H. K. ...
88. H. K. ...
89. H. K. ...

90. H. K. ...
91. H. K. ...
92. H. K. ...

93. H. K. ...
94. H. K. ...
95. H. K. ...

96. H. K. ...
97. H. K. ...
98. H. K. ...

99. H. K. ...
100. H. K. ...
101. H. K. ...

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ